

వరసీత

గొల్లపూడి మారుతీరావు

(పదిహేనేళ్ళ క్రిందట పాఠకుల్ని ఉర్రూతలూగించిన నవల)

(గత సంచిక తరువాయి)

13

కొందరికి ఆకలి అవసరం. కొందరికి ఆకలి వ్యసనం. కొందరికి కల. కొందరిని చూస్తుంటే తినడానికే పుట్టినట్టుంటారు.

కొందరు పుట్టారు కనక తింటూంటారు. కాని అందరికీ తినక తప్పదు.

సెక్స్ స్త్రీ జీవితంలో భాగం. అయితే చాలామందికి అది దినచర్యలాంటిది. అంతకన్న ప్రాముఖ్యమూ లేదు. చాలా మందికి ఆకర్షణని 'ఆకలి'గా తర్జుమా చేసుకోవడం తెలీదు. ('ఆకలి' అన్నమాట తెలిసే వాడుతున్నాను) చాలామందికి ఆ అవసరం తెలీదు.

అలాంటి వ్యక్తి రేణు. రేణూ వల్ల సీతకి ఒక ఉపకారం జరిగింది. తనలో అన్ని విధాలా వస్తున్న మార్పు - బహుశా ప్రతి స్త్రీలోనూ ప్రతి పురుషుడు వాంఛించే మార్పుగా రేణూ గుర్తు పట్టడం - సీతకి ఏదో శక్తినిచ్చింది.

రాత్రి పడక గదిలో మంచం మీద భర్తచెయ్యి తన మీద పడడమే సెక్స్ కి అర్థంగా భావించేవాళ్ళు చాలామంది ఉంటారు. వాళ్ళు బతకడానికి అన్నం తినే కోవ. తప్పులేదు. అయితే - ప్రతి వ్యక్తి చుట్టూ ఉన్న చిన్న ప్రపంచంలో తన 'రుచి'ని తాను ఎరగడం, తన 'ఆకలిని' తను అలంకరించడంలో గొప్ప తనం ఉంది.

చాలా తక్కువ మంది భర్త చెయ్యి కోసం ఎదురుచూస్తారు. ఇంకా తక్కువ మంది భర్త చెయ్యి తనవేపు వచ్చేటట్టు చేసుకుంటారు. ఇంకా తక్కువమంది భర్త చెయ్యి ఎప్పుడు ప్రయాణం చెయ్యాలో నిర్ణయిస్తారు. జీవితంలో ప్రతి మాధుర్యాన్నీ సెక్స్ తో ముడి పెట్టిన ఫ్రాయిడ్ మనస్సులోని రహస్యం ఇదే.

రేణు శరీరంలో సెక్స్ ఉంది. స్వభావంలో సెక్స్ లేదు. ఆ నిజాన్ని ఇన్ని మాటల్లో కాక ఏదో తన జీవితానికీ అవసరమని తన మనస్సు తనకి చెప్పక చెప్పడం మరొక కారణం.

రేణూలో కొత్త అండాన్ని సంతరించడానికి ప్రయత్నించినప్పుడల్లా - అలాంటి అందమేదో కొండలరావులో లోపించిన విషయం సీత గుర్తు పట్టింది. ఇది కొత్త వైద్యాన్ని కనిపెట్టిన వైద్యుడు ఆ రోగాన్ని తనలోనే గుర్తుపట్టిన సందర్భంలాంటిది.

కొండలరావు తను కోరుకున్న భర్తకాడు. కాని తనకి అవసరమయిన భర్త. **అవసరాన్ని అలవాటు చేసుకోవడం సర్వదాయం.** పెళ్ళిని 'సర్వదాయం'తో ముడి పెట్టే సమాజం ఆడపిల్లకి నేర్పే మొదటి పాఠం ఇదే! స్త్రీకి మగాడు అవసరం. ఆ విషయం చెలంగారిని అడిగినా చెప్పతారు. ఆ 'అవసరం' తీరడానికి 'పెళ్ళి' అవసరం. ఇది సాంఘికమయిన ఏర్పాటు. పెళ్ళి నిలదొక్కకోడానికి స్త్రీ మగాడికి అలవాటు పడడం అవసరం. దీనికి దైవికం, విధి, అదృష్టం, వ్రతఫలం - ఏవయినా, ఎన్నయినా, ఎన్నయినా కారణాలు చెప్పతారు. కాని

అలవాటుని అలంకరించుకోడం ఎవరూ నేర్పరు. కొందరు స్త్రీలకి అది జన్మతః వస్తుంది. కొందరు సంస్కారంతో అలంకరించుకుంటారు. కొందరికి రాదు ఎన్నేళ్ళయినా.

సీతకి అది సుశువుగానే అలవడింది. అలా అలవరుచుకోవాలనే మనసు రేణూకుంది. ఇద్దరు చాలా చనువుగానే దగ్గరయారు. సీత రేణూకి మొదటి పాఠాలు నేర్పింది.

భార్యకి తన మీద శ్రద్ధ ఉన్నదన్న ఆలోచన మగాడిని తృప్తి పరుస్తుంది. ఆ శ్రద్ధ అతని బట్టల్ని చలవచేయడంలో, ప్రత్యేకంగా పూనుకుని ఆయన జాతు దువ్వడంలో, ఆఫీసుకి వెళుతున్న భర్తగారి షర్టుమీద లేని దమ్ముని దులపడంలో, ఆఫీసు నుంచి వచ్చే భర్తగారికి అలవోకగా గుమ్మం దగ్గరే చిరునవ్వుని అందించడంలో, రుచి మరిగిన భర్తయితే ముద్దునే ఇవ్వడంలో - వీటికి 'జండర్' ప్రాబ్లమ్స్ కి సంబంధం లేదు. ఆమె మనస్సులో తనకు ప్రత్యేక స్థానం ఉన్నదన్న ఆలోచన మగాడికి తృప్తినీ, కాస్త బాగా గర్వాన్నీ ఇస్తుంది.

ఇంకొక అడుగు ముందుకు వేసి, ఆ శ్రద్ధకి కారణం - అతనిలో ప్రత్యేకత అని అతనికి తెలిసేటట్టు చేస్తే? ఉదాహరణకి - అతని నడకలో, పలకరింపులో, కూర్చుని భోజనం చేయడంలో, చూసే చూపులు - ఏదయినా - అతని జీవనంలో ఒక 'ఫోకస్' వస్తుంది. అభిమానుల మధ్య హీరోగారి హీరోయిజం పెరిగినట్లుగా, 'దృష్టి' గల భార్య సమక్షంలో ప్రతీ మగాడూ హీరో అవుతాడు.

భుజం మీద చెయ్యి పడినప్పుడు భార్య చూసే చూపు ఎంత మందిలో లేని మగతనాన్ని రెచ్చగొడుతుంది. ఆ 'స్పర్శ' గురించి ఎంతమంది మాట్లాడుకుని ఉంటారు? మాట్లాడుకోవచ్చని ఎంతమందికి తెలుసు? ఆరాధించే వ్యక్తి సమక్షంలో మగాడి మగతనం రెచ్చుతుంది. దీనికి ఫ్రాయిడ్ నే సాక్ష్యం తెచ్చుకోవచ్చు.

మీ వారికి ఉప్పొంగు బీడిపప్పు ఇష్టమా? స్నానాల గదిలో వీపు తోమడం ఇష్టమా? - కాఫీని మీరు స్వయంగా తాగించడం ఇష్టమా? దీనికి ఎయిర్ కండిషన్ గదులూ, లక్షల ఆస్తి అక్కరలేదు. ఈ మధురమయిన సమన్వయం మనస్సులో ప్రారంభం కావాలి.

మాటల కందకుండా, మూగగా ఉండిపోయే ఈ ఆకర్షణని తెలిసీ సాధించుకోగలిగితే?

శ్రద్ధగా రేణూతో కూర్చుని ప్రతి చిన్న విషయానికీ సీత గుర్తుపట్టింది. ఆఫీసు నుంచి రాగానే మాల్వ్యాది ఏం చేస్తాడు? - స్నానం చెయ్యాలనుకుంటాడు. వేడి నీళ్ళా, చన్నీళ్ళా? వేడి నీళ్ళు. నీళ్ళు ఎవరు కాచుతారు? తనే కాచుకుంటాడు. ఈసారి ఆయన బాత్ రూములో వేణ్ణీలు సిద్ధంగా ఉన్నాయి. ఇస్తీ చేసిన తువాలు తుడుచుకోడానికి సిద్ధంగా ఉంది. వేణ్ణీళ్ళు బకెట్ లో అతని కిష్టమయిన ఉడుకులాం వాసన ఉంది. అంతకు మించి - అతను స్నానం చేసి బయటికి వచ్చాక - నవ్వుతున్న భార్య తలుపు దగ్గర ఉంది.

మాల్వ్యాది నవ్వాడు "ఏమిటివాళ ప్రత్యేకం?"

ఆ ప్రశ్న, ఆ నవ్వు, ఆ రోజు బోనస్. 'ఇవాళ' గుర్తుపట్టడం ఆమె సాధించిన విజయం.

అతనికి పెళ్ళపెళ్ళలాడే ప్రింటెడ్ చీరలంటే చాలా ఇష్టం. దగ్గరికి వచ్చే భార్యకి తనకి మధ్య చీర సిగ్గుపడాలి. రాత్రి పైళ్ళు తిరగేస్తున్న మాల్వ్యాది మంచం దగ్గరికి పెళ్ళపెళ్ళలాడే చీర వచ్చింది. దానితో పాటు 'లేడీ బాలెన్సియాగా' సెంట్ గుప్పుమంది. ఆ సెంట్లు మాల్వ్యాదికి కొత్త. అది ముఖ్యం కాదు. రాత్రికి భార్య అలా అలంకరించడం కొత్త. రాత్రికి ఆమె ప్రత్యేకతను సంతరించడం కొత్త, జరుగుతున్న చాలా రాత్రుల్లో ఇదీ ఒకటి - అని అనిపించకపోవడం కొత్త.

ఆ తర్వాత మంచం మీద కార్యక్రమంతా రివర్స్. రోజంతా పనిచేసుకు వచ్చి - అలసిపోయి పడుకున్న ఆమె శరీరం అతని స్పర్శ కోసం రోజూ ఎదురు చూసేది. ఆయన పలకరిస్తే, ఆయన చెయ్యి తన మీద కదిలితే - కాస్త ఉపశమనం కలగడా అని ఉవ్విళ్ళూరేది. కాని ఇవాళ పద్ధతి అంతా మారిపోయింది. సన్నజాజులు ముడుచుకున్న తను మంచం మీద అటువేపు తిరిగివుంది. ప్రింటెడ్ చీర పెరపెరలాడుతోంది. అతని పైళ్ళ మీద కలం కదులుతోంది. ఇటు తిరిగిన ఆమె మనసు పెరపెరలాడుతోంది. రోజూలాగ అతని స్పర్శ కోసం ఎదురు చూడలేదు. ఆమె స్పర్శ కోసం అతను ఎదురు చూడడానికి ఎదురు చూసింది. ఓ రాత్రికి ఆమె నడుం చుట్టూ

అతని చెయ్యి బిగుసుకోవడం గమనించింది. ఆ చేతిలో వణుకు గమనించింది. ఆ చెయ్యి తన శరీరాన్ని వెదుక్కోవడం గమనించింది. రేణుకి ఆనందంతో కంట తడి నిండింది. తర్వాత ఏమీ జరగలేదు. ఏమీ జరగనివ్వలేదు సీత. ఆ రాత్రి రేణూ మత్తుగా నిద్రపోయింది. ఆ రాత్రి మొదటి సారిగా మాల్వ్యాది నిద్ర చెదిరింది - కాస్తపాటి.

కొండలరావు మిల్లు నుంచి ఇంటికి వస్తూనే స్నానం చేస్తాడు నూతి దగ్గర. కట్టుకున్న బట్టలు తనే ఉతుక్కుంటాడు. దండానికి వేసిన ఉతికి ఆరేసిన బట్టలు తొడుక్కుంటాడు. అవి నలిగి ఉంటాయి. చలవ చేసి ఉండవు. అయినా రోజూ చలవ చేసుకునే స్తోమతులేదు కొండలరావుకి.

ఆ రోజు - నూతి దగ్గర స్నానం చేస్తూండగానే - అతను విడిచిన బట్టల్ని సబ్బుతో ఉతికింది సీత. సీతకి ఈ పని చెయ్యాలని ఎప్పుడూ అనిపించలేదు. ఏ పని చేస్తే ఎదుటి వ్యక్తి దృష్టిని ఆకర్షించవచ్చునో, రేణూకి చెబుతున్నప్పుడు.. తను ఏం చెయ్యడం లేదో గుర్తొచ్చింది. **మనస్సుని రంజింప చేయడం కళ అయితే ఆ కళ కొత్త దారులు వెదకడానికి ఎప్పుడూ అలిసిపోదు. ఏటిలో స్నానం చేసే భర్త వీపును తోమే భార్య ఆనందానికి, ఫైవ్ స్టార్ హోటల్ బాత్ టబ్లో భర్తకి పెదాలు అందించే భార్య మనస్సులో తృప్తికీ మధ్య - డబ్బే ఉంది. పృథ్వీ - ఆనందం స్థాయి ఒక్కటే.**

మిల్లులో నూనె వాసన కొట్టే తన బట్టల్ని ఉతుకుతున్న సీతని ఆశ్చర్యంగా చూశాడు కొండలరావు. ఆమె చేతిలో తన మురికి పడినందుకు సిగ్గుపడ్డాడు. "ఈ పని నీకెందుకు సీతా?" అని లాక్కోబోయాడు. ఆ ప్రయత్నంలో ఇద్దరూ నూతి చుట్టూ పరిగెత్తారు. నూతి అంచుమీద ఉన్న బాల్చీ సీత మీదకి జారి చీరె తడిసింది. కొండలరావు ఒంటి సబ్బు సీత బుగ్గలకి అంటుకుంది. తన తప్పులాగ ఆమె బుగ్గల్ని తుడవాలని ప్రయత్నించాడు. - ఆమె ముఖాన్ని దూరంగా లాక్కుంది. ఈసారి మెడ తడిసింది. మరో ఆలోచన లేకుండా నూతిలోంచి బాల్చీతో నీళ్ళు తీసి తన మీద గుమ్మరించుకుంది. మరో బాల్చీతోటి భర్తమీద గుమ్మరించింది. ఇద్దరూ పగలబడి నవ్వుకున్నారు. ఇద్దరి మధ్య సాహారం ఆరు పిక్నిక్లూ, ఏడు మీటింగ్స్ జరిగినంత పెరిగింది. తడిసిన సీత ముత్యంలాగ కనిపించింది కొండలరావుకి. కొండలరావు బుగ్గలకి చిన్న సొట్ట ఉందని, అతను నవ్విన్నప్పుడు అవి అందంగా కనిపిస్తాయని సీత మొదటిసారి గ్రహించింది. పొద్దుట తను తల రుద్దుకున్న కుంకుడు కాయల పులుసుతో కొండలరావు వీపు రుద్దింది.

కిటీకి అవతల్లుంచి వడివేలు - ఇదంతా సినిమా దృశ్యంలాగా చూస్తున్నాడు. అతనికిది శాంతారామ్ సినిమాలాగా ఉంది. ఆ సాయంకాలం సీత తలకి సాంబ్రాణి పొగ వేసుకుంది. తడిసిన ఆమె కురుల్ని ఆరేదాకా తన చేతిమీద పరుచుకున్నాడు కొండలరావు.

తర్వాత పెరపరలాడే ఫ్రెంటెడ్ శారీ కట్టుకోవాలి. ఆనాటి పాఠంలో తరువాయి అంశం రేణూకి. కానీ సీత దగ్గర ఫ్రెంటెడ్ శారీ లేదు. కొండలరావు దగ్గర ఫ్రెంటెడ్ బర్మా లుంగీ ఉంది. దాన్ని చూడగానే సీతకి నవ్వొచ్చింది. కొండలరావుని గదిలోంచి బయటికి తోసింది. లుంగీ కట్టుకుంది. మరి మీద బ్రాలేకుండా చొక్కాయే వేసుకుంది. మొదటిసారిగా పెళ్ళాన్ని కొత్త తరహాగా చూసే భర్త కళ్ళలోకి చూడలేకపోయింది. ఈ కొత్తదనానికి ఏం ఖరీదుంది? చూసే మనస్సుంటే ఈ ఆనందాన్ని పూరి పాకకీ బదిలీ చెయ్యవచ్చు. కొండలరావుని పంపించి - కుంకుమ పువ్వు వేసిన మిఠాయి కిళ్ళీ కట్టించి తెప్పించింది.

భోజనం దగ్గర మసాలా దట్టించిన కోడిగుడ్డు కూర నసాళాన్ని పలకరించింది. తింటూ రుచి మరిచిపోయాడు కొండలరావు. కదులుతున్న సీత ఒంటిమీద ఉన్న షర్టు - ఆమె కదలికలకి తూట్లు పడిపోతోంది. ఇంకెప్పుడూ ఆ షర్టుని మనశ్శాంతితో వేసుకోలేడతను. బటన్లు దూరంగా ఉన్నాయని ఆమె ఒంటిమీద ఉన్నప్పుడు తనకర్థమయింది. తనకి వడ్డిస్తున్న సీత ముఖాన్ని దగ్గరికి లాక్కుని - రెండో బటన్, మూడో బటన్ కి మధ్య శరీరం మొహమాటపడుతోందని చెప్పలేక చెప్పలేక చెప్పాడు.

సీత నవ్వింది. గదికి ఉన్న ఒక తలుపు వేసేసింది. రెండో బటన్ తీసేసింది. కొండలరావు ఉక్కపోస్తోంది. నుదుటిమీద చెమటలు పట్టాయి. పెళ్ళయిన కొత్తలో కూడా ఇంతగా శరీరం వేడెక్కలేదు. విచిత్రం! - సీతకీ చెమటలు పట్టాయి. రేణూకి చెప్పిన పాఠాలు వీరికీ వర్తిస్తున్నాయి.

కొండలరావు వేసుకున్న - మిగిలిన లుంగీ చిరిగింది. తొడ మీద శరీరం కనిపిస్తోంది. సూదీ దారం తీసుకుంది సీత. కొండలరావు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. లుంగీని చూపించింది... తనే కుట్టుకుంటానని సూది అందుకోబోయాడు. సూదిలోకి దారం ఎక్కించింది. పాంటు తొడుక్కుని లుంగీ ఇవ్వబోయాడు. అతన్ని అలాగే మంచం మీద కూర్చోపెట్టింది. తొడ మీద చిరుగు మూతపడు తోంది. ఇంకా పెద్దది ఉంటే బాగుణ్ణిపించింది కొండలరావుకి. శరీరం కనిపించనంతగా లుంగీ కుట్టుపడేసరికి - శరీరానికి లుంగీ అవసరం తీరిపోయింది.

రేణూ శరీరం మీద మాల్యాది వణికే వేళ్ళు దారులు వెదుక్కుంటున్నాయి. సీత శరీరం మీద నుంచి అలసిపోయిన కొండలరావు వేళ్ళు సెలవు తీసుకుంటున్నాయి.

తీరా.. ఇదింకా సీత మొదటి పాఠం!

రేణూకా కనిపించినంత అమాయకురాలేమీ కాదు. తను సాహించాలనుకున్న విషయాన్ని సీతకంటే త్వరగా, చక్కగా సాధించగలడు. సీత ఆవేశంతో దూకుతుంది. రేణూ మెలుకువతో వల పన్నుతుంది. అయితే ఇద్దరిలోనూ దొంగతనం లేదు. లాలూచీ లేదు.

రేణూ వెంట వెంటనే రెండు పనులు చేసింది. నాలుగు గదుల ఇంటిని భర్త చేత అద్దెకు తీసుకునేలా చేసి, అందులో రెండు గదులను కొండలరావు ఉంటున్న ధరకే అద్దెకి ఇచ్చేటట్టు చేసింది.

వడివేలుకి ఎంత ప్రయత్నించినా సీత భుజం దొరకలేదు. తను సానుభూతి చూపే కష్టాలేవీ సీతకి లేవు. పైగా తను దొంగ ముండాకొడుకని భార్యే సీతకి చెప్పింది. వడివేలుకి - ఆ ఇంటికి కేవలం అద్దె మాత్రమే కట్టడం సుఖంగా లేదు. కనుక వాళ్ళు ఇల్లు ఖాళీ చేస్తున్నారని రేణూ చెప్పినప్పుడు ఆనందపడ్డాడు. అభ్యంతరం చెప్పలేదు.

మొదట ఈ ఏర్పాటుకి సీత అంగీకరించలేదు. కొండలరావు తలూపినప్పుడు సీత కాస్త ఎదురు తిరిగింది. పైగా ఏదో స్నేహంగా తను చేస్తున్న సహాయానికి అడగకుండానే ఇలాంటి సహాయం చేస్తున్నందుకు రేణూ మీద విసుక్కుంది. అలాంటి పనే అటు మాల్యాది చేశాడు. నిజానికి అతనో మెట్టు ముందుకు వెళ్ళాడు. కొండలరావు ఎలాంటి వాడో తెలికుండా అంత పెద్ద పోర్నన్ అద్దెకు తీసుకోవడం రిస్కో అన్నాడు. వాళ్ళు మధ్యలో ఖాళీ చేసిపోతే అద్దె నెత్తిన పడుతుందన్నాడు. కొండలరావుకి కొన్ని పిచ్చి షరతులు పెట్టాడు. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ అద్దె నాలుగో తేదీ దాటకూడదు. కరెంటు చార్జీలో సగం ఇచ్చుకోవాలి. ఉదయం లేచినప్పటి నుంచి ఆఫీసుకు వెళ్ళే హడావుడి ఉంటుంది కాబట్టి బాత్ రూమ్ ఏడున్నర వరకూ వాడకూడదు. ఇవన్నీ విని కొండలరావు బెదిరిపోయాడు. సీతయితే ససేమిరా ఆ ఇంటికి రానంది. కొండలరావు సీతని ఒప్పించాడు. జీవితంలో విశాలమైన ఇళ్ళల్లో ఉండటం అదృష్టం. అంత ఆవరణ ఉన్న ఇంట్లో ఉండే అవకాశం ప్రతీసారి రాదు. కోరి రేణూ అడుగుతున్నప్పుడు తప్పేముంది? అనుకున్నాడు.

ఇంటి ముందు పెద్ద గానుగ చెట్టు - అసలు ఇంటి పోర్ననే బిల్డింగ్ కి వెనక పక్కన ఉంది. అందులో సౌకర్యంగా ఉన్న రెండు గదులూ, వంట గది తమ కింద కేటాయించుకున్నాడు మాల్యాది. దూరంగా వినోదం నట్టున్న పెద్ద హాలులాంటి గది కొండలరావుకి కేటాయించాడు. తమ వంట గది పక్కనే ఉన్న సామాన్ల గది సీత కోసం వంట గది చేశాడు. ఇక బాత్ రూం చాలా పెద్దది. గదులంత విశాలమైనది. అది రెండు వాటాలకీ ఒకటి!

ఏమయినా రేణూ మాల్వ్యాదినీ, కొండలరావు సీతనీ ఒప్పించారు. రెండు కుటుంబాలూ గృహప్రవేశం చేశాయి. ఇంట్లో దిగినప్పట్నుంచీ స్థాయిలో కొండలరావు, సీత తమకంటే తక్కువని ఎప్పుటికప్పుడు గుర్తుకొచ్చేటట్టు చేశాడు మాల్వ్యాది. మాల్వ్యాదికి స్కూటరుంది. కొండలరావుకి పాత సైకిలే ఉంది. ఉమ్మడి బాత్ రూములలో ఇద్దరి సబ్బు పెట్టెలూ ఉంటాయి. దిగిన మర్నాడే అందమైన సబ్బు పెట్టెలో శాండల్ ఉడ్ సబ్బు బిళ్ళ తళతళా మెరిసింది. బాత్ రూములో బాంబే డయింగ్ టర్నిస్ టవల్ వేలాడింది. ఓల్డ్ స్పైస్ ఆఫ్టర్ షేవ్ బాత్ రూముని గుప్పుమనిపించింది. ఇవన్నీ సీతను రెచ్చగొట్టిన అంశాలు. వచ్చిన వారంలోనే సీత తమ సబ్బుని లక్స్ సుప్రీమ్ కు మార్చింది. భర్తకోసం మొదటిసారిగా పాండ్స్ ఆఫ్టర్ షేవ్ కొంది. కొండలరావు జీవితంలో ఎప్పుడూ ఆఫ్టర్ షేవ్ వాడలేదు. నిజానికి వారానికి ఒకేసారి గెడ్డం చేస్తాడు. అయితే ఈ ప్రయత్నం మాల్వ్యాది దృష్టిలో తమ స్టేటస్ పెంచడానికని అతను గుర్తించలేదు.

ఇంట్లో కలిసి ఉన్నప్పుడు సీతకి ఓ కొత్త విషయం తెలిసి వచ్చింది. మాల్వ్యాదికి తెలిసి విషయం అంటూ ఏదీ లేదని. ఆ ఇంట్లో ఉన్న చిన్న బల్ల దగ్గర్నూచీ. రేణూ వాడే చేతి అద్దం వరకూ అన్నీ మాల్వ్యాది స్వయంగా చేశాడని. అంతేకాదు. అతను కీ ఇస్తే నడిచే కొన్ని ఎలక్ట్రానిక్ బొమ్మలు చేశాడు. ఓ చిన్న రేడియో, కేవలం పార్కులన్నీ కొని స్వయంగా తయారుచేశాడు. అంతే కాదు, రేణూని కూర్చోబెట్టి ఓ నెలరోజులపాటు ఆమె బొమ్మని పెయింట్ చేశాడు. అయితే ఆ బొమ్మ రేణూలా కాక, రేణూ ఎలా ఉండాలని మాల్వ్యాది ఆశిస్తున్నాడో అలా ఉంది. చిత్రంలో రేణూ పట్టుదల మనిషి, కళ్ళు పెద్దవి. జుత్తు పిరుదలు దాకా జారుతోంది, చిన్న పెదవి, ఎప్పుడూ నవ్వే పెదాలు.. మాల్వ్యాది తన చిత్రం చేస్తే ఏం చేస్తాడు? తనలో లేని ఏ కోణాన్ని ఊహిస్తాడు? తను ఎలా ఉంటే బాగుంటుందనుకుంటాడు? వెంటనే అలాంటి ఆలోచన వచ్చినందుకు తన మీద తనే కోపం తెచ్చుకుంది.

కొండలరావు ఇంట్లో అలంకరించే వస్తువులేవీ లేవు. ఉండే స్తోమత కొండలరావుకి లేదు. ఆ ఇంట్లో దిగే వరకూ ఉండాలనే ఆలోచన ఇద్దరికీ లేదు. ఏమయినా రేణూ కుటుంబానికి పక్కన ఉండటం వల్ల సీత జీవితంలో ఊహించలేని ఓ క్రమశిక్షణ వచ్చింది. నిజానికి అది క్రమశిక్షణ కాదు. పక్కవారితో పోల్చుకోవాలనే సామ్యం.

కొండలరావు కంటే ముందు వెళ్ళి కొండలరావు కంటే ఆలస్యంగా వస్తాడు మాల్వ్యాది. నిజానికి ఆ ఇంట్లో చేరాక మాల్వ్యాది కనిపించేదే తక్కువ. ఏడున్నర వరకూ బాత్ రూం వాడకూడదనే ఆంక్ష పెట్టాడే కానీ, మాల్వ్యాది కాలకృత్యాలు అయిదున్నరకే పూర్తవుతాయి. మరి రాత్రి ఎప్పుడు వస్తాడు? ఎప్పుడు నిద్రపోతాడు? ఎప్పుడు లేస్తాడు?

కొండలరావుకి ఆ గొడవలేవీ లేవు. మిల్లు సిప్పు పూర్తయిన గంటలో ఇంట్లో ఉంటాడు. తరువాత ఎక్కడికి వెళ్ళేదేమీ లేదు. ఎప్పుడయినా భోజనం అయ్యాక మౌంట్ రోడ్డుదాకా వెళతారు. ఓసారి ఇలియట్స్ బీచిలో రాత్రి పదిగంటలవరకూ కూర్చుంటే పోలీసులు ఇద్దరినీ నిలదీశారు. సీత తన భార్యని అరవంలో నిరూపించే వరకూ విడిచి పెట్టలేదు. ఆ తర్వాత రాత్రి బీచి షికార్లు ఇద్దరూ మానుకున్నారు.

ఓసారి అర్ధరాత్రి ఏడుపులతో లేపింది రేణూ. సీత, కొండలరావు కంగారుపడపోయారు. అప్పుడే గాఢంగా నిద్రపడుతోంది సీతకి. తుళ్ళి పడి లేచి కూర్చుంది. కొండలరావు మొదట పరిగెత్తాడు. ఇద్దరు మనుషులు మాల్వ్యాదిని తీసుకువస్తున్నారు. వెనకనే ఒకాయన వెస్పాని నడిపించుకుని వస్తున్నాడు. మాల్వ్యాది మోచేతి నుంచి రక్తం కారుతోంది. పై పళ్ళు పెదవిలో గుచ్చుకున్నాయి. కళ్ళజోడు బద్దలయింది. షర్టు చిరిగింది. భర్తను చూసి భోరుమంది రేణూ. నోరు మూయమని మందలించాడు మాల్వ్యాది. వీధి చివర మలుపు తిరుగుతోంటే రోడ్డు మీద మురుగు సారంగం మూత తీసి ఉందట! స్కూటరు బోల్తాపడింది. దెబ్బలు తగిలాయి. వెనక నుంచి వస్తున్న కారు 1 గింది. అతన్ని ఇంటికి తీసుకొచ్చాడు. రేణూ భర్తని మంచం మీద పడుకోబెట్టింది. సీత మొదటిసారిగా వాళ్ళ వంట గదిలోకి వెళ్ళి వేడి నీళ్ళు కాచింది. కొండలరావు స్కూటరు స్టాండు వేసి, వచ్చిన వాళ్ళకు థాంక్స్ చెప్పి పంపాడు. మరొకరి సహాయం తీసుకోవలసి వచ్చినందుకే విసిగిపోతున్నాడు మాల్వ్యాది. ఆ సమయంలో సీతకి అర్థమైన విషయం మాల్వ్యాది తాగి ఉన్నాడని. అయితే తూలి పడేటంత

తాగలేదు. స్కూటరు మీంచి పడిపోయే పాటి తాగుడు. అప్పుడు మొదటిసారిగా కొండలరావు సామర్థ్యాన్ని గమనించింది సీత. చాలా ఒడుపుగా మాల్వ్యాది ఒంటిమీది షర్టును తీశాడు. సీత తెచ్చిన వేడి నీళ్ళలో డెట్టాల్ వేసి, చాలా నైపుణ్యంగా మాల్వ్యాది మోచేతి మీద రక్తాన్ని తుడిచాడు. మందు పెట్టాడు. పాంటు తీసినప్పుడు తెలిసిన విషయం అతని మోకాలికి బలంగా దెబ్బ తగిలిందని. కాలి కింద తలగడ పెట్టాడు. ఇబ్బంది పడినా మాల్వ్యాది కొండలరావు సామర్థ్యాన్ని చూసి ఒక్క క్షణం బిత్తరపోయాడు.

అతన్ని మంచం మీద పడుకోబెట్టాక తన ఫోర్లన్ లోకి వెళ్ళి ఏదో మాత్ర తీసుకొచ్చి ఇచ్చాడు మాల్వ్యాదికి కొండలరావు.

"వాటీజ్ దిస్?" అన్నాడు మాల్వ్యాది.

"వంకాయ పులుసు, వేసయ్యండి సార్" అని బలవంతంగా నోట్లో తోశాడు కొండలరావులో ఆ మాత్రం హాస్యం చూడటమూ అదే మొదటిసారి. మాల్వ్యాది నవ్వుతూనే మాత్రను మింగాడు.

సీత మొదటిసారిగా భర్తని చూసి గర్వపడింది. అప్పుడు రేణూని చూసింది సీత, రేణూ తన మొదటి పాఠాన్ని తు.చ తప్పకుండా పాటిస్తోంది. తలనిండా మల్లెపూలు ఫ్రెంటెడ్ చేర, వదులుగా జడ.

మాల్వ్యాది ఆక్సిడెంట్ వల్ల ఒక రాత్రి నష్టపోయింది రేణూ. సీతకి నవ్వొచ్చింది. రేణూకి ఆ నవ్వుకి కారణం అర్థమయింది.

తన ఫోర్లన్ లోకి వెళుతూ "మరేం ఫరవాలేదు. ఒక రాత్రిని నష్టపోయినట్టు ఆయనకు తెలిసేలా చెయ్యండి. శరీరాన్ని తగిలేట్టు నిద్రపోండి." అంది చెవిలో. నష్టపోయిన మగాడిని రెచ్చగొట్టే విషయం - అతనేం నష్టపోయాడో గుర్తుచేయడం అది నపుంసుకుడికి రాజ నర్తకి పరిష్కంకంలాంటిది.

మాల్వ్యాది త్వరగానే కోలుకున్నాడు. మర్నాటి ఉదయమే తలుపు చప్పుడయితే తీసింది. మాల్వ్యాదిని చూసి విపరీతంగా సిగ్గుపడిపోయింది. అతని కుడి బుగ్గమీద రేణూ కుంకమ ఇంకా అలాగే ఉంది. మాల్వ్యాది విసుగుదలతో పొగరుగా లేడు.

"కొండలరావుగారికీ, మీకూ థాంక్స్ చెప్పాలని.. రాత్రి అయామ్ సారి" అన్నాడు.

మగాడి మీద స్త్రీ విజయం అతని బలహీనతని గుర్తుపట్టిన విషయం అతనికి తెలియజేయడం.

"వెళ్ళి వెంటనే అద్దంలో మీ ముఖం చూసుకోండి." అని తలుపు వేసేసింది.. వస్తూన్న నవ్వుని ఆపుకుంటూ. అద్దంలో చూసుకున్న మాల్వ్యాది పిపిలకంలాగా అయిపోతాడని తెలుసు.

రేణూ సీతని కొంగు బంగారం చేసేసుకుంది - పాఠాలు చెప్పే మాస్టారిని ఇంట్లో కట్టేసుకున్నట్టు.

ఆ రోజుల్లోనే రెండో పాఠం చెప్పింది సీత రేణూకి. **భర్త ఎటువంటి వాడయినా కానీ, ఏ బలహీనతలయినా ఉండనీ. ఆ లోపం లోనే ఏదో ప్రత్యేకతను చూడగలగడం గొప్ప అదృష్టమయితే, చూపగలగడం గొప్ప చాకచక్యం. మగాడిలో శక్తి ఉద్వేగం స్త్రీ చూపులో ఉంటుంది. చూడటంలో ఉంటుంది. చూసిన దాన్ని చెప్పడంలో ఉంటుంది.**

"మీకెప్పుడయినా చెప్పారో లేదో.. మాటలు సరిగ్గా రాక.. మీరు 'అప్పుడు' అనే మాట దగ్గర పదే పదే ఆగిపోతారే.. ' మగాడుసిగ్గుపడతాడు.

"అప్పుడు మీ పెదాలు వంపులు తిరగడాన్ని మీరెప్పుడైనా అద్దంలో చూసుకున్నారా?" మగాడు ఆశ్చర్యపోతాడు.

"మీరు అప్పుడు దగ్గర ఎప్పుడు ఆగుతారా అని ఎదురు చూస్తూంటాను నేను."

మగాడు గర్వపడతాడు. **ఎదుటి వ్యక్తి బలహీనతని స్త్రీ బలమూ చెయ్యగలదు. ఆ ఒక్క కారణంగా నాశనమూ చెయ్యగలదు. ఒక్క వ్యక్తి సంతోషపెట్టలేని కారణాన జీవితాన్ని అవ్యవస్థ చేసుకున్న మగాళ్ళున్నారు. జైరి గొడ్డుని పడగ్గదిలో చిరుత పులిని చెయ్యగలిగిన అదృష్టానికి లోకాన్ని ధిక్కరించిన మగాళ్ళూ ఉన్నారు.**

దీపం ఆరాక అనుభవాన్ని ఎంతమంది మాటల్లోకి తర్జుమా చేసుకుంటున్నారు? అవి మాటల కందని సంగతులుగానే చాలామంది సరిపెట్టుకుంటారు. తియ్యటి రసగుల్లా ఒక్కసారే తినగలం. దాని జ్ఞాపకాన్ని ఎన్నాళ్ళయినా, ఎన్నిసార్లు మననం చేసుకున్నా కొత్తగానే ఉంటుంది.

ఆ రోజుతో రేణూ దీపం ఆర్పనివ్వలేదు.

"ఒక్కసారి మీ ముఖం చూడనివ్వండి."

"ఏమిటి కొత్తగా చూసేది."

రేణూ చూపులతో కాస్త కదిలాడు మాల్వ్యాది.

"ఏమండీ ఎప్పుడయినా ఆలోచించారా?"

"ఏమిటి?"

"మీరు ఇలా జుత్తు దువ్వకుంటే ఎంత బాగుంటుందో!"

తర్వాత మాల్వ్యాది ఎప్పుడూ అలా దువ్వకోలేదు. ఇలాగే దువ్వకున్నాడు.

"ఆఫీసు నుండి రాగానే .. స్లీప్.. మీ ముఖం నేను కడుగుతానండీ.."

"ఎందుకు?"

నోరు మూసింది. చెవిలో చెప్పింది. "అలసిపోయిన వచ్చినప్పుడు మీ పెదాల్ని ముద్దుపెట్టుకోవాలని.." చెప్పతూ చెప్పతూ అతని చెవికొరికింది.

ఆ రాత్రి త్వరగా చీకటి పడింది. వాళ్ళిద్దరికీ ఇంకా త్వరగా చీకటి పడింది. చాలా ఆలస్యంగా తెల్లారింది.

నిజంగా ఏడున్నరకి మాల్వ్యాది పరాకుగా బాత్ రూం వేపు వచ్చేసరికి.. లోపల్నుంచి సీత వస్తోంది. సీతని చూసూనే బుగ్గల మీద లేని కుంకుమ తుడుచుకున్నాడు. సీత నవ్వలేదు. ఉన్నట్టుండి ఆమె ఒళ్ళు వేడెక్కింది.

కొండలరావు నైట్ డ్యూటీ చేసి వచ్చాడు. సాధారణంగా వచ్చేసరికి తెల్లవారు ఝాము మూడవుతుంది. అప్పుడు స్నానం చెయ్యడానికి బద్దకిస్తాడు. అలాంటప్పుడు మంచం మీద కాక దూరంగా పడుకుంటాడు. గదిలో చాపమీద వెల్లకిలా పడుకుని ఉన్నాడు కొండలరావు. చిన్న గురు పెడుతున్నాడు.

గదిలోకి వచ్చి తలుపు వేసింది. ఇంకా కిటికీ కన్నాల్లోకి చీర కుక్కింది. ఉదయం ఏడున్నర గంటలకే వాళ్ళకి అర్ధరాత్రిని ఆహ్వానించింది. రాత్రి నలిగిన సన్నజాజి పువ్వుల వాసన గుండెల మీద గుప్పుమనే సరికి కళ్ళిప్పాడు కొండలరావు. దృష్టి నిలవనంత దగ్గరగా సీత పెదాలున్నాయి. తుళ్ళి పడిలేవబోయాడు. మాట్లాడబోయిన అతని నోటిని తన నోటితో మూసివేసింది సీత.

"ష్!! లేవకండి. ఇప్పుడింకా అర్ధరాత్రే అయింది" అని అతని గుండెల మీద తనని పరుచుకుంది.

ఆరోగ్యకరమైన ఆనందానికి చలువ గదులు, బాంక్ ఎకౌంట్లు, బెంజి కారూ, బఫే డిన్నర్లు అసరం లేదు. పూరిపాకలో అలసిన శరీరంలో ఆరంగుళాల గుండె కాయలో చిన్న ప్రకంపన చాలు.

ఆ క్షణాన్ని సిద్ధపరుకోవడం తెలియాలే కానీ, ప్రపంచంలోని సొత్తంతా ఆ క్షణంలో ఆ తులాభారంలో వీగిపోతుంది.

ఆగదిలో.. అప్పుడు మొదలయిన అర్ధరాత్రి ఆ రోజు అర్ధరాత్రిగానే నిలిచిపోయింది.

స్త్రీకి మాతృత్వం ఓ కొత్త సామాజ్యానికి పట్టాభిషేకంలాంటిది. సృష్టిలో చాలా పురుగులుంటాయి - ముఖ్యంగా సీతాకోక చిలుక. అది సీతాకోకచిలుకగా మారాక దాదాపు ఆరేడు వారాలే బతుకుతుందట. రంగులు పూసుకుని, రెక్కలు విదిలించుకుని గాలిలోకి ఎగిరే సీతాకోక చిలుక మైళ్ళ దూరంలో ఉన్న మగ సంపర్కం కోసం అరులు చాస్తుందట. ఆ సంపర్కమే ఆఖరి ఘటన. అక్కడితో ఆ జీవితం పరిపూర్ణమవుతుంది.

ఈ పరిణామంలో తాత్వికత ఉంది. శాంతం ఉంది. స్త్రీకి తల్లి దశ పరిపూర్ణత్వం. ఆ తర్వాత? ఇంకేమీ లేదు. ఆ పరిపూర్ణతని పరిపూర్ణంగా ఆవరించుకుని గడపడమే!

రేణూ నెల తప్పింది. ఓ ఉదయం తడి చీర పట్టుకుని బాత్రూంలోంచి వస్తున్న సీతని గుమ్మం దాటి రాకుండా ఆటకాయించింది రేణూ. "మీ చెయ్యి ఇలా ఇవ్వండి.." అంది.

తన కొంగు విప్పి, సీత చాచిన చేతి చిటెకిన వేలుకి సన్నని ఉంగరం తొడిగి ఈ రహస్యాన్ని చెవిలో చెప్పింది రేణూ.

"ఇదెందుకు నాకు?" అంది సీత ఆశ్చర్యపోతూ.

"ఉంచండి. అది నా తృప్తి కోసం, నా కడుపులో బిడ్డ పెరుగుతున్నా అది మీ బిడ్డే!" అని చిటెకిన వేలు సుతారంగా కొరికి, "ఇప్పుడు చెప్పండి, ఇలాంటప్పుడు ఆయన్ని రానివ్వచ్చా? నా కిష్టంలేదు" అంది నవ్వుతూ.

సీత ఇబ్బంది పడింది. "చూడండి, కొన్ని విషయాలు అడగనికి బాగుండవు. కొన్ని చెప్పడానికి బాగుండవు. అది మీ ఇష్టం!"

"ఈ విషయం తెలిసినప్పటి నుంచి రెచ్చిపోతున్నారు. నన్ను చంపకండి బాబూ అంటున్నాను!"

మాతృత్వంలో చిన్న అహంకారం ఉంది. తనని కోరే మగాడిని తాను కోరడం లేదని చెప్పడంలో చిన్న గర్వం ఉంది. ఇది అనుకోవడంలో ఉన్న అహంకారం కాదు. ఆనడంలో వచ్చే ఆనందం.

ఏమైనా రేణూలో కొత్త అందం కనిపించింది. ఈ విషయం తెలిశాక మాల్వ్యాది ఒకటి రెండుసార్లు తటస్థ పడ్డాడు సీతకి. అతనిలో రేణూ చెప్పే యావ ఏమీ కనిపించలేదు. అయితే పడకగదికీ, వీధి వసారాకీ చాలా దూరం ఉంది. మాల్వ్యాది మెత్తటి తేలు అనుకుంది సీత - రేణూ మాటల్ని బట్టి.

ఓ రోజు కుందయ్యగారిని వెంట బెట్టుకుని వచ్చాడు కొండలరావు. సీత ఆశ్చర్యపోయింది. కుందయ్యగారిని కొండలరావుకి తెలసని ఆమెకి తెలియదు. "నేను పట్నం వెళ్తున్నానని తెలిసి, మునిస్వామిని అడిగి నీ అడ్రస్ చిచ్చింది మీ అమ్మ" అన్నాడు కుందయ్య.

అయితే ఇచ్చి ఆరేడు నెలలయిందట. ఈలోగా మునిస్వామి చచ్చిపోయాడు. ఆ రోజుల్లో నందిత పెళ్ళికి పట్టు చీరలు కొనడానికి మద్రాసు రావాలనుకున్నాడు కుందయ్య. కానీ పెళ్ళి ఆగిపోయింది. పెళ్ళికొడుకు పిలానీలో ఇంజనీరు. నందిత లావుగా ఉందని చివరి క్షణంలో చేసుకోనన్నాడట. కుందయ్య కుంగిపోయాడు. కసిగా ఆరునెలలు సంబంధాలు వెదికి వెదికి మద్రాసు సంబంధమే ఖాయం చేశాడు. కుర్రాడు ఫుడ్ కార్పొరేషన్లో క్లర్కు. నందితని చూసి మరీ మరీ ఆనందించాడు. పెళ్ళి వారు కంచి పట్టుచీరలు ప్రత్యేకంగా కోరి కొనిపించుకున్నారు కుందయ్య చేత. పెళ్ళివారు కుందయ్యకి ఒకే షరతు పెట్టారు. పెళ్ళి కూతురుకి ముక్కు కుట్టించి వజ్రపు ముక్కు పుడుక పెట్టాలని. నందిత చస్తే ముక్కు కుట్టించుకోనంది. కుందయ్యగారు గడ్డం పట్టుకుని బతిమాలి బతిమాలి ముక్కు కుట్టించారు. పెళ్ళికి ముందే ముక్కు పుడుక పంపించాడు కుందయ్య. నిజంగా నందితలో కొత్త కళ వచ్చినట్టనిపించింది సీతకి. ఏమైనా పాత స్నేహితురాలు మద్రాసులో తనలాగే స్థిరపడటం చాలా ఆనందమనిపించింది. వాళ్ళమ్మ ఇచ్చిందని ఓ చీర, రెండు వందలు సీతకి

ఇచ్చాడు కుందయ్య. ఇది నందిత ప్రత్యేకంగా సిద్ధం చేసిన అబద్ధం. ఆ రోజు పరమాన్నం వండి, ఫలహారానికి పాంగల్ చేసింది సీత. రాత్రి గానుగ చెట్టు కింద మంచం వేసింది కుందయ్యగారికి. ఆయన్ని చూస్తుంటే మనసు మరోసారి ప్రాజెక్ట్ టాన్ పిష్కి పోయింది.

అక్కడి కబుర్లన్నీ రాత్రి డ్యూటీ నుంచి కొండలరావు వచ్చేదాకా చెప్పాడు కుందయ్య. పంతంగికి రక్తపోటు ఎక్కువయిందట. ఓ రాత్రి ఎవరో భాష తెలియని ఇద్దరొచ్చి, తాగి, పాకనంతా అల్లకల్లోలం చేసి పోయారట. నిజానికి పంతంగి ఒక్కతే వాళ్ళతో పోరాడగలడు. కానీ ఆమెకీ వయస్సు పెరిగింది. ఆ దెబ్బతో మరెక్కోకోలేదు. మరో నెలరోజులకి బాలాసోర్లో ఉంటున్న ఆమె చెల్లెలు కొడుకు తీసుకెళ్ళిపోయాడు. ఇప్పుడు కల్లుపాక ఉంది కానీ పంతంగి లేదు.

విశాఖపట్నం వీరాస్వామి నాయుడుగారు పోయారు. సన్నీని ఓ బెంగాలీ అమ్మాయి ప్రాజెక్టు బంగళాలోనే చావకొట్టింది. దెబ్బలు తిన్న అతన్ని కారులో వేసుకుని పట్నం వెళ్ళిపోయింది. మరో పదిహేనురోజులకీ వాళ్ళిద్దరికీ పెళ్ళి జరిగిపోయింది.

పగలబడి నవ్వింది సీత. ఆమె కెందుకో ఆ బెంగాలీ అమ్మాయిని చూడాలని అనిపించింది. **చిరుతిండికి అలవాటు పడిన వాళ్ళకి రెండు రకాల పరాభవాలు జరుగుతాయి. ఒకటి: ఆ చిరుతుండే అసలు ఆకలిని మింగేస్తుంది. రెండు: అసలు ఆకలే ఆ చిరుతిండి అయి కూర్చుంటుంది.** ఎందుకో సన్నీ బుద్ధిమంతుడైన భర్తగా మారి ఉంటాడనుకుంది సీత. అది ఎంత నిజం కాదో సీతకి తెలియడానికి మరో ఆరేళ్ళు పట్టింది. అది వేరే విషయం.

రేణూకి దూరపు అక్క వరస బంధువులొచ్చారు. చాలా పద్ధతిగా సీమంతం జరిగేటట్టు చూసుకుంది రేణు. రెండు చేతులు నిండా గాజులు తోడుక్కుని, అయిదు నెలల కడుపులో రేణూలో ప్రత్యేకమైన అందమేదో కనిపించింది సీతకి, పురిటికి బందరు వెళతానని చెప్పింది. అలా చెపుతున్నప్పుడు మాల్వ్యాది మీద కసితీర్చుకుంటున్న చిలిపితనం ఆమె మాటల్లో కనిపించింది.

"ఎన్నాళ్ళకి వస్తారు?" అంది సీత.

"ఆయన వచ్చి రమ్మని ప్రాధేయపడినప్పుడు" నవ్వేసింది రేణు. "బిడ్డ శరీరం నాలుగో నెలవరకు గట్టి పడదంటోంది అక్క. ఆయనకి ఆఫీసు. ఇబ్బంది పడతారు. త్వరగానే వచ్చేస్తానులండి!" అంది - సీత ఏదో ఆమె రాకకి బెంగపట్టుకున్నట్టు.

పురిటికి వెళ్ళే ముందు రోజున చాటెడు శెనగలు తెచ్చి సీత ఇంట్లో ఉంచింది. కొబ్బరికాయ, రవితేల గుడ్డ ఇచ్చి దండం పెట్టింది.

"మీరు నాకో సహాయం చెయ్యాలి!" అంది బెరుకుగా.

"ఏమిటి?"

"మీ కింతవరకు చెప్పలేదు. ఆయన రాత్రివేళల్లో తాగి వస్తారు. మరీ ఎక్కువకాదు కానీ తరచుగా.."

తనకా విషయం తెలుసు. రాత్రి ఆక్సిడెంటు నాడే అర్థమైంది.

"ఉదయం పాలవాడు వచ్చే సమయానికి.. ఏమీ అనుకోకపోతే ఒక్కసారి మా వాటా తలుపుతట్టాలి. ఆయనకి కాస్త నిద్ర ఎక్కువ. నా భయమల్లా పొద్దుట ఎలా లేస్తారు అని!" అంది రేణు.

"లేచాకైనా ఆయన పనులు ఆయన చేసుకుంటారుగా?" అంది సీత వెటకారం తెలిసేలాగా.

"ఒక్క వీపు తోముకోవడం తప్ప!" అంటూ పగలబడి నవ్వేసింది రేణు.

"చూడండి, నాకిలా రెండుకుటుంబాలూ కలిసి ఉండడం ఇష్టం లేదు. మీరు తిరిగి వచ్చేసరికి మేం వేరే వాటా చూసుకుని .."

నోరు మూసింది రేణు.

"వద్దు వద్దు! సహాయం చెయ్యమన్నానే కానీ, చెయ్యకతప్పదనడం లేదు. మీరేం చెయ్యొద్దు. పొద్దుటే అన్నయ్యగారిని ఒక్కసారి తలుపు తట్టమనండి. ఆ తర్వాత ఆయన తంటాలు ఆయన పడతారు!" అంది రేణు.

అంతలో కోపం తెచ్చుకున్నందుకు నొచ్చుకుంది సీత.

వెళ్తుతూ ఒక్క క్షణం ఆగి, "ఆయన బిడ్డని మోస్తున్న తల్లిగా చెపుతున్నాను. మావారు శ్రీరామచంద్రుడు!" అనేసి వెళ్ళిపోయింది రేణు.

సీత ఆశ్చర్యపోయింది క్షణకాలం.

ఉన్నట్టుండి హఠాత్తుగా నిద్రలేచింది సీత. కడుపులో కలవరంగా ఉంది. వాంతి వచ్చేట్టుంది. పక్కన చూసుకుంది. ఇంకా కొండలరావు రాత్రి డ్యూటీ నుంచి రాలేదు. వాంతి తోసుకు వస్తోంది. బాత్ రూమ్ దాకా వెళ్ళడమే కష్టమయ్యేటట్టుంది. అతి ప్రయత్నం మీద లేచి పరుగెత్తింది.

ఆ హఠాత్తుడిలో మూసి ఉన్న బాత్రూం తలుపు ఒకటి నుదుటికి బలంగా కొట్టుకుంది. ఇక అడుగు ముందుకు పడలేదు. అక్కడే భొళ్ళుమంది. నుదుటికి తగిలిన దెబ్బ, నీరసం, వాంతి - అన్నీ ఏకమైపోయాయి. సీతని రెండు చేతులు బలంగా పొదివి పట్టుకున్నాయి. సమయానికి భర్త రాగలిగినందుకు ఆమె ముఖంలో చిన్న ఆనందం కలిగింది. తలెత్తి అతని కళ్ళల్లోకి చూసింది. ఆత్మీయుల్ని చూడగానే జరిగే విధంగానే ధైర్యం సడలింది. మరొక్కసారి అతని బట్టలమీద వాంతి అయింది. అతని గుండెల మీద తల ఆనించి భోరుమంది. అంతే ఆమెకు గుర్తు. అదాటుగా తనని ఆసరా చేసుకున్న ఆమెని సరిగ్గా ఆదుకోలేకపోయాడు. నేలమీదకి జారిపోయింది. అతని చొక్కా చిరిగింది.

మరో గంటకి తెలివొచ్చి చూసేసరికి సీత రేణూ ఇంట్లో మంచం మీద ఉంది. చుట్టూ చూసి ఒక్కసారి షాక్ అయింది. నుదుటి మీద ఉడుకులాం పట్టి ఉంది. తన ముఖం, మూతీ చాలా పల్లటి సువాసనతో ఎవరో తుడిచారు. అయితే తనని ఆదుకున్నది భర్త కాదన్నమాట. సిగ్గుతో, బాధతో వణికిపోయింది. అతని కళ్ళల్లోకి చూడటం, అతని మీద వాంతి చేసుకోవడం, అతని చొక్కా చిరగడం.. అన్నీ గుర్తొచ్చాయి. ఇంకా కుచించుకుపోయింది. ఒంట్లో బలహీనంగా ఉన్నా లేవబోయింది. కళ్ళనుంచి గుండెలదాకా ఊలు రగ్గు కప్పి ఉంది. పక్కనే ఆఫ్ఫర్ షేప్ లోషన్, పత్తి అన్నీ ఉన్నాయి.

ప్రాణం పోయినా అక్కడ ఉండకూడదు. ఒక్కసారి రగ్గు విదిలించుకుంది. ఇప్పుడు తలుపు తెరుచుకుని కొండలరావు వచ్చాడు. అతని వెనకనే మాల్యాది. కొండలరావుని చూడగానే ఎక్కడలేని దుఃఖం తోసుకు వచ్చింది. తెరలు తెరలుగా పొంగిన దుఃఖాన్ని భోరున వెళ్ళగక్కేసింది.

సీతని పొదివి పట్టుకున్నాడు కొండలరావు.

"మిల్లులో మిమ్మల్ని వెదికే సరికి తల ప్రాణం తోకకి వచ్చింది. రాత్రికి రాత్రి డాక్టరు దొరకడం అసాధ్యం. బిలాల్ పక్కన ఒక మందుల షాపు తెరిచి ఉంది. టెంపరరీగా ఈ మాత్రలు వెయ్యమన్నాడు. రేపు డాక్టర్ని పిలవండి!" అంటున్నాడు మాల్యాది.

సీత భర్త ఆసరాతో కదులుతూ మాల్యాది ముందు ఆగింది. ముఖం ఎత్తడానికి సిగ్గు అడ్డు వచ్చింది.

"మీకు చాలా.." మాట పూర్తికాకుండానే మాల్యాది అంటున్నాడు -

"అవును, చాలా శ్రమ ఇచ్చారు. నేను లోపలకి వస్తుండగానే మిమ్మల్ని చూసి కంగారు పడిపోయాను. మీ ఆయన కోసం మీ పార్షన్లోకి పరుగెత్తి వచ్చే సరికి వేళమించిపోయింది. మీరు వాంతి చేసుకున్నారు. నా చొక్కా పాడైంది. బాత్ రూం అంతా.. ఓకే! కృతజ్ఞతలు తర్వాత చెబుదురుగాని. పదండి!"

ఆ నీరసంతో ఎక్కువ శ్రమ పడనక్కరలేకపోయింది సీతకు. పైగా పక్కన కొండలరావు ఉన్నాడనే దైర్యం. సీత పిరికిదేం కాదు కానీ, అనాచిత్యం ఆమెని బాధపెట్టినంతగా అసమర్థత బాధ పెట్టదు. నీరసంలో స్పృహ కోల్పోయే ముందు అతని కళ్ళు గుర్తున్నాయి. కొండంత దైర్యం చెప్పే మగాడి ఓదార్పు ఆ కళ్ళల్లో కనిపించింది.

చేతనైతే, సాధ్యమైతే తన ముఖాన్ని, పెదవుల్ని పట్టుకు వేలాడుతున్న పరిమళాన్ని కోసేసుకోవాలని ఉంది.

"ఇంకెప్పుడూ రాత్రి డ్యూటీలకి వెళ్ళకండి!" అంది విసుగ్గా. ఆ పని అతని చేతిలో లేదని సీతకి తెలుస్తూనే ఉంది.

అయినా, ఉన్నట్టుండి ఈ వాంతులేమిటి? ముందురోజు ఏం తిన్నది? ఇంతగా ఆరోగ్యంలో మార్పు రావడానికి కారణం? అ

సమాధానానికి పెద్ద శ్రమపడాల్సిన అవసరం లేకపోయింది. మర్నాడు లేడీ డాక్టరు ఆ విషయం చెప్పింది. - సీత త్వరలో తల్లికాబోతోందని!

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments